

Vroom aandenken aan onze beminde
medebroeder

DOM ALBERTUS (Jozef) VAN ROY O.S.B.

PRIESTER-MONNIK VAN DE ABDIJ
AFFLIGEM

Geboren te Turnhout op 26 juli 1888, werd hij tot priester gewijd voor het aartsbisdom Mechelen op 11 mei 1913. Na enkele jaren zielzorg als onderpastoor te Brussel trad hij na de eerste wereldoorlog binnen in de abdij Affligem, waar hij op 24 oktober 1920 het kloosterkleed ontving, op 25 oktober 1921 zijn tijdelijke geloften aflegde en op 29 oktober 1924 zich door de plechtige geloften voor goed aan de Heer toewijdde. Verzwakt door ouderdom ging hij nog tamelijk onverwacht op 78-jarige leeftijd naar het heerlijkste leven over op 27 december 1966, na het Sacrament van de zieken ontvangen te hebben.

Dom Albertus heeft aan de kerk in Vlaanderen en Nederland en aan zijn abdij grote diensten bewezen. Daarvoor maakte hij met een nooit aflatende toewijding gebruik van de vele talenten die de Heer hem geschonken had. Als hoofdredacteur van het Tijdschrift voor Liturgie speelde hij tussen de twee wereldoorlogen een vooraanstaande rol in de liturgische beweging. Het ging hem ter harte dat de mensen, naar het woord van de H. Pius X, in schoonheid zouden bidden. Daarvoor onderhield hij ook nauwe vriendschapsrelaties met de kerkelijke kunstenaars van zijn generatie.

Jarenlang heeft hij zijn jonge confraters onderwezen in de Heilige Schrift en het kerkelijk recht. Met diezelfde trouw was hij gedurende 25 jaar de begrijpend luisterende en wijs raadgevende biechtvader van vele

mensen uit het omliggende. Tot aan zijn laatste ziekte stond hij bijna 30 jaar lang onder de zondagse hoogmis steevast op de preekstoel om er op de hem zo eigen onderhoudende wijze de zondagevangelies te verklaren. Hij beschikte over een verwonderlijk geheugen en was een aangenaam causeur; dit maakte hem tot een graag gehoorde conferencier en predikant.

Hij hield van zijn land en zijn volk, van zijn abdij en zijn confraters. Vooral sinds de tweede wereldoorlog ging zijn grote belangstelling uit naar de heiligen van onze stam en de geschiedenis van zijn abdij.

Maar boven alles was hij monnik, een man van gebed, aan wie koorofficie en dagelijkse H. Mis zeer dierbaar waren. Nooit ontbrak hij op zijn post. Een van zijn zwaarste beproevingen van de laatste maanden was dat hij daar niet meer kon zijn. De liefde voor de eredienst der Kerk, die hij zo ontelbaren heeft bijgebracht, was een doorgeven van eigen religieuze levensovertuiging. Het getuigenis van zijn leven is waarachtig geweest. (Jo. 21,24).

Op het feest van Sint-Jan, de Apostel der liefde, is hij van ons heengegaan naar de Vader. Moge hij daar de rust vinden als beloning voor zijn onvermoeid bezig zijn hier op aarde met de dingen des Vaders.

Wij danken U, God, voor de wijze waarop onze beminde Dom Albertus zijn taak onder ons heeft volbracht, als mens en gelovige, als monnik en priester onder ons heeft geleefd. Wij bidden U dat hij in alles, waarin hij heeft uitgemaakt, tot ons mag blijven spreken.

De abt en de monniken van Affligem, alsmede de familie, danken U oprecht voor uw blijken van christelijke deelneming.